

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 14.8.2007
KOM(2007) 470 v konečném znění

2007/0169 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

**kterým se jménem Evropského společenství schvalují první a druhá změna Úmluvy
OSN/EHK o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států uzavřené
v Espoo**

(předložený Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. Úmluva OSN/EHK o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států uzavřená v Espoo (dále jen „úmluva“) byla podepsána Společenstvím a jeho členskými státy dne 26. února 1991. Tato úmluva byla schválena Společenstvím dne 27. června 1997¹.
2. Na druhé schůzi stran konané v roce 2001 bylo přijato rozhodnutí II/14 o změně úmluvy z Espoo. Změna rozšiřuje definici pojmu „veřejnost“ v čl. 1 písm. x) úmluvy, aby bylo zřejmé, že veřejnost, která se může podílet na postupech podle úmluvy, zahrnuje občanskou společnost, a zejména nevládní organizace, a umožňuje, aby po schválení na schůzi stran k úmluvě přistoupily země, které nejsou členy EHK. Rozšíření působnosti pojmu „veřejnost“ i otevření úmluvy státům mimo region OSN/EHK představují zásadní nástroje pro zabezpečení veřejného povědomí o otázkách životního prostředí a prosazování širšího provádění a uplatňování právních předpisů v oblasti životního prostředí. První změna úmluvy tak přispívá k posílení politik v oblasti ochrany životního prostředí a jejich větší účinnosti.
3. Definice pojmu „veřejnost“ nabývá účinku v právních předpisech Společenství v různých ustanoveních směrnice 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (směrnice EIA)² ve znění směrnic 97/11/ES³ a 2003/35/ES⁴ a je v souladu s pozměněným zněním úmluvy.
4. Na třetí schůzi stran konané v roce 2004 bylo přijato rozhodnutí III/7 o druhé změně úmluvy z Espoo. Tato změna umožňuje dotyčným stranám, aby se podílely na stanovení oblasti působnosti, reviduje seznam činností uvedených v příloze I úmluvy a zabývá se mezinárodními otázkami podle úmluvy, jako je například přezkum dodržování úmluvy, pravomoci v rámci schůze stran a vstup změn v platnost. Příslušná ustanovení Společenství (směrnice EIA) jsou v souladu se změnou úmluvy z Espoo, která si tedy nevyžádá úpravu těchto právních předpisů.
5. U příležitosti ministerské konference „Životní prostředí pro Evropu“ v říjnu 2007 je důležité ukázat odhodlání Evropského společenství a členských států v oblasti mezinárodní politiky životního prostředí a jejich společný postup v rámci Evropské hospodářské komise OSN v souvislosti s podporou cílů stanových v úmluvách o životním prostředí. Podobně jako ve vyjednávacím procesu je i při uzavírání změn úmluvy z Espoo zapotřebí zajistit úspěšnou koordinaci na úrovni Společenství za účelem pokud možno současného uložení ratifikačních listin, listin o schválení či přijetí Společenstvím a členskými státy.
6. Společenství by nyní mělo změny úmluvy z Espoo schválit.

¹ Rozhodnutí Rady ze dne 27. června 1997 o uzavření Úmluvy o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států (úmluva z ESPOO) jménem Společenství (Úř. věst. C 104, 24.4.1992, s. 5; rozhodnutí nevyhlášeno).

² Úř. věst. [L 175], [5.7.1985], s. [40].

³ Úř. věst. [L 73], [14.3.1997], s. [5].

⁴ Úř. věst. [L 156], [25.6.2003], s. [17].

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY,

kterým se jménem Evropského společenství schvalují první a druhá změna Úmluvy OSN/EHK o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států uzavřené v Espoo

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 175 odst. 1 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem první větou a čl. 300 odst. 3 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁵,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁶,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem úmluvy OSN/EHK o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států uzavřené v Espoo (dále jen úmluva z Espoo) je stanovení závazků stran provádět posouzení vlivů na životní prostředí u některých činností v ranném stádiu plánování. Z úmluvy rovněž pro státy vyplývá všeobecný závazek v souvislosti s oznamováním a konzultacemi týkajícími se všech velkých projektů, u kterých se předpokládá, že budou mít významný negativní dopad na životní prostředí přesahující hranice států.
- (2) Úmluva z Espoo byla schválena Společenstvím dne 27. června 1997.
- (3) Na schůzi stran konané v roce 2001 byla přijata změna úmluvy z Espoo, kterou se mění definice pojmu „veřejnost“ tak, aby zahrnovala nevládní organizace a jiná sdružení, a aby mohly k úmluvě přistoupit i země mimo region OSN/EHK. Příslušné právní předpisy Společenství, zejména směrnice Rady 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí⁷, zahrnují ustanovení, která jsou v souladu s uvedenou změnou úmluvy z Espoo.
- (4) Druhá změna úmluvy z Espoo, přijatá na schůzi stran v roce 2004, umožňuje dotyčným stranám, aby se podílely na stanovení oblasti působnosti, reviduje seznam činností uvedených v příloze I úmluvy a zabývá se mezinárodními otázkami podle úmluvy. Tato změna nemění podstatu závazků stran a seznam uvedených

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁶ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

⁷ Úř. věst. L 175, 5.7.1985, s. 40, směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady (ES) 2003/35/ES (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

činností je již zahrnut do příslušných právních předpisů Společenství, konkrétně do směrnice 85/337/EHS.

- (5) Změny úmluvy z Espoo jsou pro strany otevřeny k ratifikaci, schválení nebo přijetí. Evropské společenství a členské státy by měly učinit nezbytné kroky za účelem pokud možno současného uložení ratifikačních listin, listin o schválení či přijetí.
- (6) Společenství by mělo výše uvedené dvě změny úmluvy z Espoo schválit,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

První a druhá změna Úmluvy OSN/EHK o posuzování vlivů na životní prostředí přesahujících hranice států uzavřené v Espoo se jménem Společenství schvaluje.

Znění změn je připojeno k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu zmocněnou nebo osoby zmocněné uložit listinu o schválení změn u generálního tajemníka Organizace spojených národů vystupujícího ve funkci depozitáře v souladu s článkem 17 úmluvy z Espoo.

V Bruselu dne [...]

Za Radu
předseda / předsedkyně
[...]

**ZMĚNY ÚMLUVY OSN/EHK O POSUZOVÁNÍ VLIVŮ
NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ PŘESAHOJÍCÍCH HRANICE STÁTŮ UZAVŘENÉ V
ESPOO**

PRVNÍ ZMĚNA

Na konec **čl. 1 písm. x)** se po slovu „osob“ vkládá text, který zní:

„a – v souladu s vnitrostátními právními předpisy či postupy – jejich sdružení, organizace či skupiny“

V **článku 17** se po odstavci 2 vkládá nový odstavec, který zní:

„3. Kterýkoliv jiný stát neuvedený v odstavci 2 tohoto článku, který je členským státem Organizace spojených národů, může k úmluvě přistoupit po schválení přijatém na schůzi stran. Schůze stran se nezabývá žádostí o přistoupení podanou takovým státem, ani neschválí žádnou takovou žádost, dokud tento odstavec nevstoupí v platnost pro všechny státy a organizace, které byly stranami úmluvy dne 27. února 2001“.

a zbývající odstavce se odpovídajícím způsobem přečíslují.

Na konci **článku 17** se doplňuje nový odstavec, který zní:

„7. Má se za to, že všechny státy či organizace, které ratifikují, přijmou či schválí tuto úmluvu, současně ratifikují, přijmou či schválí změnu úmluvy uvedenou v rozhodnutí II/14 přijatém na druhé schůzi stran“.

DRUHÁ ZMĚNA

V **článku 2** se po odstavci 10 doplňuje nový odstavec, který zní:

„11. Pokud strana původu hodlá provést proceduru pro účely určení obsahu dokumentace posuzování vlivů na životní prostředí, měla by dotčená strana dostat příležitost podílet se ve vhodné míře na této proceduře“.

V **článku 8** se po slovu „úmluvy“ doplňuje text, který zní:

„a podle všech jejích protokolů, jejichž smluvní stranou jsou.“

V **článku 11** se odst. 2) písm. c) nahrazuje novým pododstavcem, který zní:

„(c) budou ve vhodných případech usilovat o služby a spolupráci kompetentních orgánů, které mají odborné znalosti související s dosažením cílů této úmluvy“;

Na konci **článku 11** se doplňují dva nové pododstavce, které zní:

„(g) ve vhodných případech vypracují protokoly k této úmluvě;

(h) zřídí pomocné orgány, které jsou považovány za nezbytné pro provádění této úmluvy“.

V **čl. 14 odst. 4** se druhá věta nahrazuje novou větou, která zní:

„Tyto změny a doplňky vstoupí v platnost pro smluvní strany, které je ratifikovaly, schválily nebo přijaly, devadesátý den poté, co depozitář obdrží listiny o ratifikaci, schválení nebo přijetí alespoň od tří čtvrtin počtu stran v době jejich přijetí“.

Za **článek 14** se vkládá nový článek, kteřý zní:

„Článek 14a

Přezkum dodržování úmluvy

1. Strany přezkoumají dodržování ustanovení této úmluvy na základě procedury dodržování úmluvy jako nekontradiktorní a nápomocné procedury přijaté na schůzi stran. Přezkum vychází mimo jiné i z pravidelných zpráv vypracovaných stranami. Schůze stran rozhodne o tom, jak často musí strany zprávy pravidelně podávat a jaké informace mají zprávy obsahovat.

2. Proceduru dodržování lze použít pro všechny protokoly přijaté podle této úmluvy“.

Příloha I úmluvy se nahrazuje přílohou tohoto rozhodnutí;

V **příloze VI** se po odstavci 2 vkládá nový odstavec, kteřý zní:

"3. Odstavec 1 a 2 lze použít přiměřeně na všechny protokoly této úmluvy“.

Příloha

SEZNAM ČINNOSTÍ

1. Ropné rafinerie (s výjimkou závodů vyrábějících pouze maziva z ropy) a zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí nebo živičné břidlice o kapacitě minimálně 500 metrických tun denně.

2. a) Tepelné elektrárny a jiná spalovací zařízení s tepelným výkonem minimálně 300 megawattů a

b) jaderné elektrárny a jiné jaderné reaktory včetně demontáže nebo konečného uzavření těchto elektráren nebo reaktorů¹ (s výjimkou výzkumných zařízení pro výrobu a přeměnu štěpných a obohacených látek, jejichž maximální výkon nepřesahuje 1 kW nepřetržitého tepelného zatížení).

3. a) Zařízení k přepracování vyhořelého jaderného paliva;

b) zařízení určená:

- - k výrobě nebo obohacování jaderných paliv;
- ke zpracování vyhořelého jaderného paliva nebo vysoce radioaktivního odpadu;
- - ke konečnému zneškodnění vyhořelého jaderného paliva;
- - výhradně ke konečnému zneškodnění radioaktivního odpadu; nebo

- výhradně ke skladování (plánovanému na více než 10 let) vyhořelého jaderného paliva nebo radioaktivního odpadu na místě odlišném od místa výroby.

4. Velká zařízení pro primární tavbu litiny a oceli a výrobu neželezných kovů.

5. Zařízení k získávání azbestu a zpracování a přepracování azbestu a výrobků obsahujících azbest: pro azbestocementové produkty s roční výrobou přesahující 20 000 metrických tun konečného produktu; pro třecí materiály s roční výrobou přesahující 50 metrických tun konečného produktu; pro jiná využití azbestu při spotřebě více než 200 metrických tun ročně.

6. Integrovaná chemická zařízení.

7. a) Výstavba dálnic, rychlostních silnic², tratí pro dálkovou železniční dopravu a letišť³ s hlavní rozjezdovou a přistávací drahou o délce minimálně 2 100 m;

b) výstavba nové čtyřproudé nebo víceproudé silnice nebo rekonstrukce a/nebo rozšíření již existující dvouproudé nebo méněproudé silnice na čtyřproudou nebo víceproudou, jestliže tato nová silnice nebo část rekonstruované a/nebo rozšířené silnice má minimální souvislou délku 10 kilometrů.

8. Potrubí o velkém průměru pro rozvod ropy, plynu a chemických látek.

9. Obchodní přístavy a vnitrozemské vodní cesty a přístavy pro vnitrozemskou vodní dopravu umožňující plavbu lodí s výtlakem nad 1 350 metrických tun.

10. a) Zařízení ke zneškodňování odpadu spalováním, chemickým zpracováním nebo skladováním toxických a nebezpečných odpadů;

b) zařízení ke zneškodňování odpadu, který není klasifikován jako nebezpečný, spalováním nebo chemickým zpracováním o kapacitě přesahující 100 metrických tun denně.

11. Velké přehrady a nádrže.

12. Zařízení k odběru nebo umělému doplňování podzemních vod, jestliže roční objem odebrané nebo uměle doplňované vody dosahuje minimálně 10 milionů metrů krychlových.

13. Výroba celulózy, papíru a lepenky v množství minimálně 200 metrických tun denně při sušení na vzduchu.

14. Velké lomy, těžba, *in situ* dobývání a zpracování kovových rud nebo uhlí.

15. Těžba uhlovodíků na volném moři. Těžba ropy a zemního plynu ke komerčním účelům, pokud denní vytěžené množství přesahuje 500 metrických tun ropy a 500 000 metrů krychlových plynu.

16. Velká zařízení ke skladování ropy, petrochemických a chemických produktů.

17. Odlesňování velkých ploch.

18. a) Díla sloužící k přečerpávání vodních zdrojů mezi povodími řek, pokud cílem tohoto přečerpání je zabránit případnému nedostatku vody a pokud objem přečerpané vody přesahuje 100 milionů metrů krychlových za rok; a

b) ve všech ostatních případech díla sloužící k přečerpávání vodních zdrojů mezi povodími řek, pokud víceletý průměrný průtok v povodí, odkud se voda čerpá, přesahuje 2000 milionů metrů krychlových za rok a objem přečerpané vody přesahuje 5 % tohoto průtoku.

V obou případech je vyloučeno přečerpávání pitné vody vedené potrubím.

19. Čistírny odpadních vod o kapacitě převyšující 150 000 ekvivalentních obyvatel.

20. Zařízení k intenzivnímu chovu drůbeže nebo prasat s více než:

- 85 000 místy pro brojlerů;
- 60 000 místy pro slepice;
- 3 000 místy pro jatečná prasata (nad 30 kg); nebo
- 900 místy pro prasnice.

21. Budování nadzemního vedení elektrické energie o napětí 220 kV a vyšším a o délce nad 15 kilometrů.

22. Velká zařízení k využívání větru pro výrobu elektrické energie (větrné parky).

1. Pro účely této úmluvy přestávají být jaderné elektrárny a jiné jaderné reaktory jadernými zařízeními, jestliže veškerá jaderná paliva a všechny ostatní kontaminované složky byly trvale odstraněny z místa zařízení.

2. Pro účely této úmluvy se:

„dálnic“ rozumí pozemní komunikace speciálně projektovaná a vybudovaná pro provoz motorových vozidel, z níž není přímý přístup na sousedící pozemky a která:

a) má, s výjimkou jednotlivých míst nebo na dočasnou dobu, samostatné pruhy pro oba směry jízdy, které jsou od sebe odděleny buď dělicím pruhem, jenž není určen k provozu, nebo výjimečně jinak;

b) se úrovnově nekříží s žádnou silnicí, železnicí nebo tramvajovou tratí ani stezkou pro pěší;
a

c) je zvlášť značená jako dálnice.

„rychlostní silnic“ rozumí silnice vyhrazená pro provoz motorových vozidel, přístupná pouze z mimoúrovňových křižovatek nebo křižovatek se světelnou signalizací, na které je zejména zakázáno zastavit a parkovat v jízdním pruhu (jízdních pruzích).

3. Pro účely této úmluvy se „letišťem“ rozumí letiště, které odpovídá definici v Chicagské úmluvě z roku 1944 zřizující Mezinárodní organizaci pro civilní letectví (příloha 14).